

nu er blevet fremhævet, har staaet temmelig ene i Udvalget, saa beklager jeg det, forsaavidt det ikke har været mig muligt at faae noget af Udvalgets øvrige Medlemmer til at gaae med mig, men ikke forsaavidt jeg i mindste Maade tvivler om, at mit Synspunkt med Hensyn til Loven er det rette, og jeg haaber ogsaa, at de ærede Herrere, som i denne Henseende maatte være enige med mig, netop paa Grund af min eenlige Stilling maatte finde sig opfordrede til end kraftigere, end maaskee ellers, at støtte mig og beriggennem at støtte, hvad de ansee for Sandhed og Ret, men som desværre i min Mund har havt saa ringe Virkning, at jeg er kommen til at staae ganske alene. Det, at jeg saaledes har staaet alene, har ogsaa havt en anden Virkning — hvortil der allerede er hentydet af den ærede Ordfører, som ogsaa af den høitagtede Minister — nemlig den, at jeg har skilt mig fra det øvrige Udvalg, ikke alene med Hensyn til de Punkter, hvilke det var mig absolut om at gjøre at faae fatte igennem, men tillige ogsaa med Hensyn til saadanne Punkter, hvis Vedtagelse jeg vel maatte ansee som hensigtsmæssig, men som dog ere af den Beskaffenhed, at jeg, hvad dem angaaer, godt, saavel i Heelheden som Enkeltheberne, kunde have forenet mig med det øvrige Udvalg, hvis jeg i mit egentlige Hovedforslag havde mødt nogen Smøbekommen. Men ligesaa sikkert, som jeg, hvis jeg havde fundet en saadan Smøbekommen, skulde have været villig til at give efter i mange Punkter, ligesaa vist har jeg nu ikke anseet det for rigtigt, idet jeg troer, at man overhovedet, og navnlig, naar man er den svage Part, blot hyderligere svækker sin Stilling derved, at man giver efter i, hvad man finder rigtigt, skøndt man ikke finder det saa betydningsfuldt, at man jo gjerne kunde have gjort det, hvis man til Gjengjæld havde fundet Smøbekommen. Dette har jeg fundet mig foranlediget til at udtale efter de Bemærkninger, som nylig ere faldne, og saameget mere, som de to Forslag, som nu ere under Behandling, ere af den Natur, at de ikke ere af den Vigtighed for mig, at jeg jo nok kunde have forenet mig med de

øvrige Medlemmer af Udvalget, naar de til Gjengjæld havde indrømmet mig Noget.

Hvad selve Forslagene angaaer, saa vil det, deels efter de Ord, jeg har tilladt mig at fremsætte i Betænkningen, og deels efter hvad den ærede Ordfører har udtalt, være tydeligt og klart, hvorpaa de gaae ud. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører og den høitagtede Minister i Hovedtanken, baade i 1ste og 2den Paragraf. Jeg har kun foreslaaet til første Paragraf, at man skulde føre dens Tanker videre; jeg har meent, at det var fuldkommen i sin Orden, at disse Indretninger, som ikke ere ene og alene kommunale, vedblive at indtage en særlig Stilling, at de derfor beholde et særligt Regnskabsvæsen, men jeg har ikke kunnet indsee, at det hermed skulde staae i nogen absolut Forbindelse, at de ogsaa beholde deres særlige Kassevæsen. Det kan derhos neppe omtvistes, at man overhovedet maa betragte det som ønskeligt og heldigt, at man paa eet Sted samler Alt, hvad man kan, i een Kasse, og dertil har jeg forsøgt at bidrage ved mit Forslag. Om nu end maaskee dette og andre Forslag af mig ere mindre heldigt redigerede, saa beider jeg dog de ærede Herrere, som samstemme med mig, ikke derfor at styde mit Forslag til Side; thi det er jo meget naturligt, naar man staaer saa ene, som jeg her gjør, naar man ene har maattet udarbejde sine Forslag, og netop fordi, som den ærede Minister har udtalt, det ikke er saa ganske let at redigere Love, at der kan klæbe maaskee endog ikke saa ganske saa Ufuldkommenheder deels til Redaktionen, deels til Enkeltheberne i selve Forslagene. Men, er man enig i Hovedtanken, saa gjør man rettest i at følge mig, stolende paa, at det ved en senere Behandling ved fælles Bestræbelse vil være muligt at rette disse Ufuldkommenheder. — Hvorfor jeg ikke har kunnet gaae ind paa det af Fleertallet stillede Forslag til denne Paragraf og rettet mit Forslag efter dets Omændring paa dette Sted, er ligefrem, som det ogsaa nylig blev udtalt af den ærede Ordfører, fordi jeg maa ansee denne Omændring for absolut overflødig, da Loven, saaledes som den